

***

Bir körpənin yazığı gəlib
kökəsnin parasını kəsib verdiyi
evsiz adam...
O para kökəni ikiye bölüb yarısını özü yeyər,
yarısını quşlara ovar..

Quşlar ən çox küçə adamlarını sevrər...
Küçə adamları küçə itlərini,
küçə pişiklərini
və yiyəsiz göy quşlarını..

Amma quşların da yiyəsi var göylərdə,
itlərin də,
pişiklərin də...

və küçə adamları o quşların,
itlərin,
pişiklərin yiyəsinə sığınıb yatar küçələrdə...

***

Biz uşaq olanda
kəndimizin gəlməkdən bir yolu varıydı,
getməkdən yolu yoxuydu hələ.

Biz böyüyüncə
getməkdən yolu da oldu kəndimizin...
Sonra hamı getdi o yolla,
getdilər, dönmedilər.
və kəndimizin gəlməkdən yolu yoxa çıxdı.

İndi kəndimizin bir yolu var getməkdən,
və heç kəs o yolla qayıda bilmir uşaqlığına...

Esmira Məhiqız